

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/62/2014
Identifikačné číslo spisu:	2111011685
Dátum vydania rozhodnutia:	03.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2111011685.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2014 v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci obvineného H. G. , pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Trnava, pod sp. zn. 5 T 70/2011, o dovolaní obvineného H. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6 To 14/2013 zo dňa 2. mája 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. G.s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5 T 70/2011 zo dňa 11. decembra 2012 bol obvinený H. G. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste si neoprávnene bez povolenia od nezistenej osoby zadovážil a prechovával u seba až do 12.00 hod. dňa 08.04.2011 jednu zatavenú injekčnú striekačku s modrým piestom s obsahom 733 mg metamfetamínu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,4 % hmotnostných, s obsahom 538 mg absolútneho metamfetamínu, pričom uvedené množstvo zodpovedá najmenej 13 obvykle jednorazovým dávkam, a následne dňa 08.04.2011 o 12.00 hodine v Trnave pred hotelom Trnavan uvedený metamfetamín v injekčnej striekačke predal za sumu 50,- eur G. M.,

2/ v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste si neoprávnene bez povolenia od nezistenej osoby zadovážil a následne prechovával u seba až do 12.15 hodiny dňa 13.04.2011 jednu plastovú striekačku s obsahom 1916 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,1 % hmotnostných, s obsahom 1381 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 35 obvykle jednorazovým dávkam a jednu plastovú striekačku s obsahom 1828 mg metamfetamínu s priemernou

koncentráciou účinnej látky 71,1 % hmotnostných, s obsahom 1300 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej 33 obvykle jednorazovým dávkam, a následne dňa 13.04.2011 o 12.15 hodine v Trnave pri bytovke oproti hotelu Trnavan uvedený metamfetamín v dvoch plastových striekačkách predal za sumu 200,- eur osobe G. M.,

3/ v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste si neoprávnene bez povolenia od nezistenej osoby zadovážil a následne prechovával u seba až do 13.30 hodiny dňa 29.04.2011 jeden sáčik so servítkou, ktorý obsahoval sedem malých sáčikov celkovo s obsahom 52,48 g hydrochloridu metamfetamínu a benzokaínu, s priemernou koncentráciou účinnej látky 60 % hmotnostných, s obsahom 30386 mg čistej látky, čo zodpovedá najmenej 760 obvykle jednorazovým dávkam, a následne dňa 29.04.2011 o 13.30 hodine v Trnave pri bytovke oproti hotelu Trnavan uvedený metamfetamín predal za sumu 2.800,- eur G. M.,

pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol obvinený H. G. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 6 To 14/2013 zo dňa 2. mája 2013 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného H. G. zamietol.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6 To 14/2013 zo dňa 2. mája 2013 podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. Na tomto mieste dovolací súd poznamenáva, že na strane č. 1 dovolania je uvedený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., na rovnakej strane pod bodom II sú uvedené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. Z obsahu odôvodnenia dovolania však vyplýva, že pod bodom III je odôvodnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pod bodom IV je odôvodnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v písomnom vyhotovení dovolania nie je odôvodnený.

Obvinený H. G. dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. odôvodňuje tým, že hodnota zaistenej drogy nebola bez akýchkoľvek logicky odôvodnených pochybností preukázaná. Hodnotu metamfetamínu v roku 2011 súd dokazovaním nezisťoval, pričom v Trnavskom kraji v tom čase bola 20,- - 55,- €. To znamená, že najmenšia hodnota zaistenej drogy v množstve 56,957 g v danej veci je 1139,14 €, čo nezodpovedá väčšiemu rozsahu. Súd sa v tomto odklonil od postupov uplatňovaných v poslednom období v súdnej praxi, pričom v tejto súvislosti poukázal na právne závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Tdo 32/2012 zo dňa 27. novembra 2012. Postupom súdov bolo podľa dovolateľa porušené ustanovenie § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., § 126 ods. 1 Tr. zák. a § 125 Tr. zák.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolateľ odôvodňuje neprípustným zásahom polície do skutkového deja. Konkrétne v danej veci bolo väčšie množstvo drogy zabezpečené až na objednávku agenta na základe jeho iniciatívy. Dôkazy vykonané v trestnom konaní potvrdzujú, že iniciatíva v otázke objednávaného množstva drogy zakladajúceho právnu kvalifikáciu podľa písm. e/ ods. 2 § 172 Tr. zák. vyšla od agenta polície. V tejto súvislosti poukazuje dovolateľ na zvukový záznam zo dňa 13. apríla 2011 v čase od 12.13 hod. do 12.21 hod. Agent aktívne podporoval vyvolanie rozhodnutia dovolateľa zabezpečiť čo najväčšie množstvo drogy, ktorý sa o to skutočne aj snažil, pričom je z dokazovania jasné, že takéto množstvo drogy ani zohnať nedokázal. Uvedené okolnosti vo svojom súhrne priamo ovplyvnili množstvo drogy, ktoré dovolateľ zabezpečil pre agenta a tým tieto

okolnosti spočívajúce v aktivite agenta polície aj priamo ovplyvnili právnu kvalifikáciu skutku, pretože táto je závislá na množstve drogy. Takýmto postupom bol porušený čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na podporu svojich tvrdení dovolateľ poukazuje na nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 597/99, II. ÚS 710/01, III. ÚS 323/04, III. ÚS 291/03.

Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 14/2013 zo dňa 2. mája 2013 a navrhuje, aby dovolací súd podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava v písomnom vyjadrení k dôvodom dovolania obvineného H. G. k námietkam odsúdeného smerujúcim k nesprávnej právnej kvalifikácii konania s poukazom na hodnotu predávanej drogy uviedol, že touto sa v plnom rozsahu zaoberal tak prvostupňový súd, ako aj odvolací súd. V tejto otázke bol jednoznačne prijatý záver, že v danom prípade bola cena - hodnota drogy určená dohodou dvoch strán, táto bola náležite v trestnom konaní zdokumentovaná, a preto bolo potrebné z tejto aj vychádzať pri právnej kvalifikácii konania odsúdeného. Spôsob, akým navrhol obhajca odsúdeného určovanie rozsahu spáchanej trestnej činnosti, by prichádzal do úvahy iba vtedy, ak by preukázateľne nebola zdokumentovaná cena drogy pri každom predaji. K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. prokurátor uviedol, že odsúdeným napádaný neprípustný zásah polície do skutkového deja je len dôsledkom jednostranného vyhodnotenia dôkazu bez dodržania zásad podľa § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere je nutné poukázať na samotnú výpoveď svedka - agenta G. M., ako aj na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 2. mája 2013 v predmetnej veci, z ktorého vyplýva, že to bol sám odsúdený, ktorý ponúkal výhodnejšiu cenu za drogu v prípade odberu väčšieho množstva, na čo len reagoval agent tak, že objednal toto väčšie množstvo. Nie je teda pravdou, že by odsúdený predával väčšie množstvo drogy len na základe iniciatívy agenta, ale práve naopak. Zo samotných realizovaných odposluchov vyplýva, že predaj drogy agentovi nebol ojedinelým porušením zákona odsúdeným a tento zabezpečoval drogy aj iným nestotožneným osobám. Prokurátor navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie odsúdeného H. G. odmietol podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por., ktoré boli uvedené v dovolaní.

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak je to odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z Najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie obvineného H. G. v rozpore s ustanovením § 374 ods. 1 Tr. por. neobsahuje odôvodnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. napriek tomu, že obvinený je v dovolacom konaní zastúpený kvalifikovanou osobou - advokátom. Pri absencii dovolacích námietok odôvodňujúcich dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. potom dovolací súd nemohol preskúmať dovolaním napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom obvineného H. G..

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

V dovolaní obvinený tvrdí, že agent ho údajne iniciatívne navádzal na spáchanie trestnej činnosti, a preto jeho výpoveď je dôkazom získaným a vykonaným nezákonným spôsobom, na podklade ktorého bol vynesенý odsudzujúci rozsudok, pričom pochybenie súdu prvého stupňa nenapravil ani odvolací súd.

Otázka legálnosti použitia agenta je primárne otázkou skutkovou. Na základe vykonaných dôkazov súdy oboch stupňov správne uzavreli, že podmienky ustanovenia § 117 ods. 2 Tr. por. boli splnené. Rozhodnutie použiť na získanie relevantného dôkazu, ktorý by páchatelja jednoznačne usvedčil zo spáchania trestného činu, agenta vyplynulo v okolnostiach veci zo spôsobu správania obvineného H. G..

Pod policajnou provokáciou treba rozumieť zámerné, aktívne podnecovanie alebo navádzanie, či iné iniciovanie spáchania trestnej činnosti vedené snahou, aby osoba, ktorá by inak protiprávne nekonala, spáchala trestný čin.

Skrytou aktivitou polície je činnosť zameraná na zistenie skutočností dôležitých pre trestné konanie, odhalenie páchatelja trestného činu, zabezpečenie dôkazov o jeho trestno-právne postihnutel'nom konaní, zabránenie mu v jeho pokračovaní a na minimalizáciu spôsobených škôd.

Kľúčovú odlišnosť skrytej aktivity polície od policajnej provokácie charakterizuje skutočnosť, že polícia neinicuje, t. j. neovplyvňuje u osoby vôľu spáchať trestný čin, ale takýmto zámerom vytvára u nej podmienky na dokonanie trestného činu, ktoré však nesmú byť výnimočné, ale objektívne možné, v danej situácii obvyklé a musia nastať až s časovým odstupom potom, čo sa páchatel' rozhodol spáchať trestný čin a preukázateľne urobil kroky k jeho spáchaníu.

Zo zabezpečených dôkazov bez akejkoľvek pochybnosti vyplýva, že v danom prípade neboli prostredníctvom ustanoveného agenta simulované žiadne situácie, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako prekročenie mantinelov, v ktorých sa môže agent pri výkone svojej činnosti pohybovať.

Skutkové závery súdov nižšieho stupňa nemôže dovolací súd bez ďalšieho vyhodnocovať s poukazom na znenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ nie je naplnený, nakoľko súdy nepostupovali v rozpore s ustanovením § 117 ods. 2 Tr. por. Na základe skutkových záverov súdov oboch stupňov potom možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že konanie štátu - teda polície prostredníctvom agenta sa rozhodne nestalo súčasťou skutkového deja.

K dôvodom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolací súd vyslovuje, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, lebo dovolací súd po preskúmaní veci nezistil tento dovolací dôvod.

Na tomto mieste dovolací súd pripomína, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany konania a jej návrhu nevyhovie, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy na základe výkladu a použitia relevantných právnych noriem rozhodnú, a to za predpokladu, že ich právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné, a že neboli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

K tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne ich hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúvanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd primárne zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Po analýze dovolania obvineného H. G. dovolací súd ustálil, že vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uplatnil výlučne námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Jeho námietky smerujú proti spôsobu hodnotenia dôkazov a správnosti skutkových zistení súdmi nižšieho stupňa. V podstate spochybňuje súdmi ustálený skutkový stav a predkladá dovolaciemu súdu vlastné hodnotenie vykonaných dôkazov a následne predkladá vlastnú verziu skutku, založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Skutočnosť, že sudy nižšieho stupňa si neosvojili hodnotenie dôkazov, podľa predstáv obvineného, nie je naplnením zákonného dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného H. G. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutky tak, ako sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil zjavne aj odvolací súd.

Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti rozhodnutia, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia „odvolacia“ inštancia.

V týchto súvislostiach dovolací súd uzatvára, že skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku v rozsudku súdu prvého stupňa poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., z ktorého obzvlášť závažného zločinu bol obvinený H. G. uznaný za vinného.

Dovolateľ v dovolaní na podporu svojich tvrdení poukázal na iné rozhodnutie dovolacieho súdu a na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, bez špecifikácie relevantnej argumentácie v jeho prejednávanej veci.

V súvislosti s aplikáciou judikatúry v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov najvyšší súd primárne pripomína, že podľa ustanovenia § 2 ods. 3, ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a pri rozhodovaní viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

republiky a zákonom. Právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutý v jeho rozhodnutí vydanom v konaní podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky na základe návrhu súdu je pre súd záväzný. Za podmienok ustanovených osobitnými predpismi je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.

Z označených zákonných ustanovení je teda nesporné, akými právnymi predpismi je súd pri svojej rozhodovacej činnosti viazaný. Vo svetle okolností pri riešení prejednávaneho prípadu dovolací súd nemá právomoc preskúmať a vyjadrovať sa k rozhodnutiu iného senátu najvyššieho súdu. Opak by znamenal, že dovolací súd si atrahuje pôsobnosť, ktorá mu nepatrí, a tým by svojvoľne negoval princíp ustanovený v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (princíp legality), ktorý je jedným zo základných postulátov právneho štátu nevyhnutným aj pre ochranu základných práv a slobôd občanov.

Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov najvyšší súd zverejňuje súdne rozhodnutia zásadného významu a prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, a to za účelom zabezpečenia jednotného výkladu a jednotného používania. Význam takého uverejňovania rozhodnutí, ktorého dôsledkom je aj faktické rešpektovanie tzv. konštantnej judikatúry súdmi, je treba vidieť z pohľadu princípu predvídateľnosti práva, ktoré je neopomenuteľným komponentom princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorým je Slovenská republika v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky viazaná. To však v žiadnom prípade neznamená, že všetky rozhodnutia najvyššieho súdu nadobúdajú povahu precedensov alebo sa stávajú tzv. sudcovským právom. Súdne rozhodnutie (judikát) nie je prameňom práva (je len zdrojom argumentačnej sily pre zabezpečenie ústavne súladnej aplikácie a interpretácie právnych noriem).

Dovolací súd poznamenáva, že podľa čl. 20 bod 1 Rokovacieho poriadku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného v Zbierke zákonov pod poradovým číslom 291/2006, kolégium m zaujíma stanovisko vtedy, ak došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach

- a) senátov tohto kolégia alebo
- b) dvoch alebo viacerých rozhodnutí súdov nižšieho stupňa.

Podľa čl. 20 bod 14 Rokovacieho poriadku z prijatého stanoviska vychádzajú sudcovia kolégia pri svojom rozhodovaní.

Dovolaateľ vo svojej argumentácii neodkazuje na žiadne stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Pri rešpektovaní odborných názorov Ústavného súdu Českej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažuje za potrebné opierať svoju argumentáciu práve o právne názory vyslovené rozhodnutiami Ústavného súdu Českej republiky.

Z uvedených dôvodov je zjavné, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného H. G. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.